

Anderledes stiller det sig med de kastreredes Vægt; i godt og vel Halvdelen af de oplyste Tilfælde er der efter Kastrationen sket en vis Vægtforøgelse, oftest dog moderat, uden nogen Gene for vedkommende, kun i ganske enkelte Tilfælde har den været saa betydelig, at den kan betegnes som virkelig Fedme og har virket generende. Vægtforøgelsen skyldes overvejende en forstærket Fedtindsættning, der hyppigst har bestemte Prædilektionssteder (Bryst, Underliv og Hoftepartier). Paa den anden Side frembød et betydeligt Antal Kastrater en ofte kærkommen Attagen af Vægten; endelig har Vægten hos en Del holdt sig uforandret.

Alt i alt har de ofte frygtede Vægtforøgelser altsaa kun spillet ringe Rolle.

Det samme gælder visse mindre betydningsfulde Ændringer af Hudens Udseende og af Behaaringen, saavel som den relative Skrumpning af de resterende Kønsganer, der indtræder sammen med Kønndriftens Bortfald, og som efter Sagens Natur har været uden Betydning. Kun et enkelt velkendt Fænomen fra Hudens Side har i ca. Halvdelen af Kastrationerne været til Gene, nemlig Tilbøjeligheden til forøget Sved, undertiden endog umotiverede stærke Svedudbrud; dette Fænomen, som i en Del Tilfælde har været noget plagsomt, svinder dog successivt og er i Reglen efter det første Aarstid enten bortfaldet eller saa ringe, at det ikke mere volder Gene.

Muskelkraften angives kun meget sjældent slappet.

Væsentlige Klager fra Centralnervesystemet som vedholdende Hovedpine, Svimmelhed eller Besvimelsesanfald har ikke været fremført.

Karsystemets, Fordøjelseskanaalens og Urinvejenes og alle Legemets øvrige almindelige Funktioner synes at foregaa upaaklageligt.

Det maa herefter siges, at betydeligere *legemlige Gener* efter Kastration, der kunde rejse nye eller forøge gamle Betæneligheder overfor denne, *hidtil ikke har været iagttagne*. Men det skal paa den anden Side paany fremhæves, at *Kastrationen dog er et alvorligt Indgreb i den legemlige Organisme og kun bør tilraades og foretages efter nøje Overvejelse og Afvejen af alle relevante Momenter i de konkrete Tilfælde*.

Væsentlige *uheldige sjælelige Følger* efter Kastrationen viser Retslægeraadets Materiale i det store og hele *ikke*. Naar en Del kastrerede angiver nogen sjælelig Nødtrykthed, Energiløshed eller sjælelig Dvaskhed og Ligeledhed, Hukommelsessvækkelse, nedsat Fantasi og svækkede Interesser eller har skildret Tilværelsen som et graat i graat o. l., maa det altid erindres, at vi her oftest har at gøre med Psykopater, altid overfølsomme, stemningslabile, Livet igennem tilbøjelige til at reagere paa ydre og indre Oplevelser med generelt-nervøse Symptomer, og hos hvem heller ikke sjældent den Operation, som de i mange Tilfælde faute de mieux har indvilliget i at underkaste sig, bliver et nyt og ikke altid ganske ukærkomment Thema for deres habituelle Tilbøjelighed til Kværuleren, Utilfredshed, Selvmedynd og hypokonder Selvoptagethed. En (forbigaaende) melankolignende Fase saas hos en enkelt kastreret, men han havde rigtignok ogsaa tidligere haft Anfald af maniodepressiv Sindssygdom.

Naar de *depressive Stemningsforstyrrelser*, som er ret hyppige hos ikke-kriminelle kastrerede, ses saa sjældent efter legale Kastrationer, er en af Grundene og sikkert en væsentlig, at den *Angst for* nye Lovovertrædelser, nye Anholdelser og Skandaliseringer, nye Straffe og andre personlig-soziale Katastrofer, som saa mange af disse Sexualforbrydere gaar i, navnlig de sjæleligt mere fintfølede, med eet Slag *fjernes ved Kastrationen*. Selvom de intellektuelt og ogsaa følelsesmæssigt mærker „Lemlæstelsen“, resignerer de i den mere følelsesfaldede og alment farveløse Tilværelse, der i hvert Fald byder dem en ydre Ro og en indre Tryghed, som de tidligere ikke kendte, og som de næsten alle som én lovpriser som *Kastrationens bedste Gode*.

Det skal udtrykkelig fremhæves, at vort Materiale *ikke* indeholder ringeste Holdpunkt for, at f. Eks. Ungdomssløvsind (dementia præcox), Epilepsi el. lign. kan udløses af en Kastration, saaledes som af enkelte Forfattere paastaat; dette bekræftes ogsaa af fra anden Side fremkommen moderne, velundersøgt Materiale.

At sygeligt-sjælelige Reaktioner praktisk talt ikke er set hos de aandssvage og Sinkerne, er forstaaeligt nok efter deres tykhudede følelsesmæssige Opbygning.

Derimod har vi hos *Psykopaterne* ikke sjældent set en gunstig Virkning af Kastrationen paa deres Følelsesliv, en *Pacificering* af dette. Det hedder Gang paa Gang i Beretningerne, at den Kastrerede er blevet „mere ligevægtig“, „sjæleligt falden til Ro“, „mere afdæmpet“, „mere omgængelig“ o. l. Den følelsesmæssige Pirrelighed, den Tilbøjelighed til ubeherskede Affektsplosioner, ofte med Voldsomhedshandlinger, Uomgængelighed, „Vanskelighed“, Utilfredshed og Kværuleren, som præger saa mange Psyko-